

Odvjetnik Marko Zagorac

OIB 82182414496, PDV iden.br.: HR82182414496

Ulica Ante Starčevića broj 5, 51000 Rijeka, Hrvatska

tel: 051/320 747, fax: 051/320 746, gsm: 091/541 2486 email : zagorac@odvjetnik-zagorac.hr

Poslovni račun : Privredna banka Zagreb d.d. IBAN HR90 2340 0091 1603 9952 1 SWIFT CODE: PBZGHR2X

ŽUPANIJSKI SUD

putem

OPĆINSKOG SUDA U RIJECI

Posl. br.: Ovr-964/2019

Ovrhovoditelj: K.K. Grupa d.o.o.

Ovršenik: A-GRADNJA d.o.o. u stečaju iz Rijeke, Zametska 32 A, OIB:
10548126529, zastupano po:

ŽALBA OVRŠENIKA

*Protiv rješenja OS u Rijeci, posl.br. Ovr-
964/2019 od 16.12.2021.*

3x
punomoć

Rješenjem naslovnog suda od 16.12.2021. utvrđeno je da su se stekli uvjeti za dosudu kupcu u izreci opisanih nekretnina (točka I.), ovrhovoditelj kao kupac je oslobođen od polaganja kupovnine (točka II.), određen je upis prava vlasništva na predmetnim nekretninama za korist kupca po pravomoćnosti rješenja, a provedba upisa povjerena je zemljišnoknjižnom sudu (točka III. i IV.), određeno je da će se kupljene nekretnine predati u posjed kupcu-ovrhovoditelju po pravomoćnosti rješenja (točka V.), te je naloženo zemljišnoknjižnom sudu da izvrši upis zabilježbe rješenja o dosudi, kao i brisanje tereta i zabilježbi sa kupljenih nekretnina (točke VI., VII. i VIII.).

Protiv navedenog rješenja ovršenik ulaže žalbu pobijajući isto u cijelosti zbog bitne povrede odredaba postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a, u vezi s čl. 21. Ovršnog zakona.

Pobijano rješenje ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati jer je rješenje nerazumljivo.

Prvenstveno treba istaknuti da je ovršenik društvo nad kojim je otvoren stečajni postupak. Činjenica otvorenog stečaja je bitna za rješavanje ove pravne stvari.

Naime, stečajna upraviteljica ovršenika je zatražila da se ovrhovoditelja koji je ujedno i kupac ne oslobodi od polaganja kupovnine u cijelosti, već da ga se obveže da snosi troškove unovčenja sukladno u spis predanom obračunu, a sve pozivom na odredbu iz čl. 254. i 248. Stečajnog zakona.

Prvostupanjski sud u pobijanoj odluci nije izrekom odlučio o zatraženom trošku stečajne upraviteljice, već je samo u obrazloženju naveo:

„S obzirom na to da je u predmetnom ovršnom postupku, ovršna radnja zabilježbe ovrhe provedena 12. prosinca 2013., odnosno prije stupanja na snagu SZ/15, to se prema odredbi čl. 441. st.2. SZ- odredbe čl. 254. SZ/15 ne primjenjuje na postupku koji su u tijeku, neovisno o činjenici što je nakon toga , 12.05.2017. nad ovršenikom otvoren stečajni postupak. Tako i u pogledu troškova unovčenja stvari na kojoj postoji razlučno pravo upisano u javnoj knjizi, odnosno troškova stečajnog upravitelja se ne može odlučivati u ovršnom postupku, već u stečajnom postupku (u tom smislu pravno shvaćanje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, posl.br. Pž-6545/2018 od 28.04.2020.).“

Predmetno obrazloženje je u potpunosti nerazumljivo i to iz sljedećih razloga:

1. Prije Stečajnog zakona (NN 71/15, 104/17), na snazi je bio Stečajni zakon (NN 44/96, 161/98, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 187/04, 82/06, 116/10, 25/12, 133/12, 45/13 i 71/15) . Dakle, SZ/96 je bio na snazi i u vrijeme pokretanja predmetnog ovršnog postupka. Raniji SZ/96 je sadržavao odredbu iz čl. 170. koja je sadržajno identična odredbi iz čl. 254. novog SZ-a/15. Dakle, i raniji SZ/96 je predviđao obvezu obračunavanja troškova stečajnog postupka prilikom prodaje stvari na kojoj postoji razlučno pravo. Budući da su odredbe SZ/96 i SZ/15 sadržajno identične, u potpunosti je nerazumljivo zbog čega sud, ukoliko je već smatrao da se odredbe novog SZ/15-a ne mogu primijeniti jer je ovršni postupak pokrenut prije stupanja na snagu novog SZ/15, na konkretan slučaj nije primijenio sadržajno identičnu odredbu iz čl. 170. Stečajnog zakona (NN 44/96, 161/98, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 187/04, 82/06, 116/10, 25/12, 133/12, 45/13 i 71/15) koji je bio na snazi u vrijeme pokretanja predmetnog ovršnog postupka.
2. Nadalje je nejasno zbog čega bi, prema stavu prvostupanjskog suda, stečajni sud, a ne ovršni sud trebao obračunati troškove primjenom odredbe iz čl. 254. novog SZ-a, kada je sam prvostupanjski sud naveo da je ovrha pokrenuta prije stupanja na snagu SZ/15. Ostaje u potpunosti nerazumljivo zbog čega je odredba čl. 254. SZ-a neprimjenjiva za ovršni sud, ali je primjenjiva za stečajni sud.

Sud je sud, neovisno radi li se o stečajnom sudu, parničnom sudu, ovršnom sudu, zemljišnoknjižnom sudu, te bi svaki sud trebao primijeniti zakonsku odredbu koja je na snazi.

3. Pobijano rješenje je nezakonito i iz razloga što je prvostupanjski sud naveo da će se o troškovima stečajnog postupka odlučivati u stečajnom postupku, ali istodobno upis prava vlasništva na kupca nije uvjetovao prethodno plaćenim troškovima stečajnog postupka. Sudska praksa jasno je zauzela stav: „*Primjenjujući citirane odredbe Stečajnog zakona na opisanu situaciju valja ukazati da ovrhovoditelj kao razlučni vjerovnik i kupac nije oslobođen plaćanja troškova utvrđenja tražbine u iznosu od 5%, te stvarno nastalih troškova unovčenja, a koji obračun troškova je stečajni upravitelj dostavio u spis podneskom od 25.01.2019. te ga izmijenio podneskom od 18.10.2019. Stoga je prvostupanjski sud, između ostalog, bio dužan utvrditi koliko iznose troškovi unovčenja, uzevši u obzir podneseni obračun troškova, te naložiti ovrhovoditelju kao kupcu da položi taj iznos u roku od 30 dana od primitka rješenja, a što prvostupanjski sud nije utvrdio niti naložio. Dakle, tek kad ovrhovoditelj kao kupac podmiri odmjerene troškove unovčenja zemljišnoknjižni odjel Općinskog građanskog suda u Zagrebu može odrediti upis prava vlasništva na kupca uz brisanje prava i tereta koji prestaju prodajom dosuđene nekretnine.*“ (VTS RH Pž-6327/2019 od 01.03.2021.)

Kada bi predmetno rješenje postalo pravomoćno, ovršeniku bi mogla biti prouzročena šteta u vidu toga što bi se kupac uknjižio kao vlasnik, dok istovremeno ne bi platio stvarne troškove unovčenja, a moguće je da ih kasnije odbije platiti, pa bi ovršenik bio prisiljen pokretati ovršni postupak radi naplate tog potraživanja.

Dakle, u slučaju kada je ovršenik društvo nad kojim je otvoren stečajni postupak nužni dio rješenja o dosudi je i uvjetovanje ovrhovoditelju kao kupcu da se uknjiži kao vlasnik tek nakon što plati troškove stečajnog postupka.

Pobijano rješenje ne sadrži opisani nužni uvjet, a obrazloženje koje je u svezi s tim dano je u potpunosti nerazumljivo.

Zbog gore opisanih razloga rješenje je u potpunosti nerazumljivo te se kao takvo ne može ispitati, a čime je počinjena bitna odredaba postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a, u vezi s čl. 21. Ovršnog zakona.

Sukladno navedenom predlaže se da drugostupanjski sud ukine pobijano rješenje te vrati predmet prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje.

Rijeka, 20.12.2021. godine

Ovršenik pp

Ovršenik potražuje trošak:

- Za sastav žalbe 17.500,00 kn + PDV
- Pristojba na žalbu 10.000,00 kn